

uvillig til at tage Hensyn til de Forslag, der vare fremsatte i Udvalgets foreløbige Betænkning, men Regjeringen har kun deraf optaget disse to, fordi den anfaa dem for at være i sig selv rigtige, og fordi man ialtsald uden Betænkning kunde tiltræde dem. Derimod kan der være større eller mindre Uvil, om Regjeringen vil gaa ind paa Vedtagelsen af enkelte af de andre Forslag, naar der ikke er Udsigt til, at der igjennem den Lovvillie, som Behandlingen af Lovforslaget dengang var Gjenstand for, kunde komme et nogenlunde overensstemmende Resultat imellem Regjeringen og Udvalget. Det er altsaa min Tanke og mit Ønske, at vi saa snart som muligt maa faae stillet Sagen op paa det Standpunkt, hvorpaa den var, da vi ifjor maatte forlade den, og jeg har faaet et Haab om, at der, hvis da ikke de mange strenge Forudsigelser, som vi fra en vis Side have hørt, skulde blive til Virkelighed, nemlig at Intet skal kunne føres igjennem iaar, saa kunde være nogen Udsigt til, at dette Forslag, som nu har været ubergivet saa megen omhyggelig Drøftelse, som har kostet saa meget Arbejde og saa megen Nattevægen, og som hele Fiskeribefolkningen venter paa med virkelig Længsel, maa kunne føres til en lykkelig Ende. — De enkelte Bemærkninger, som ere samlede ved denne Behandling om specielle Punkter, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg erkjender, at den ærede tidligere Formand for Fiskeriudvalget (Zeth) med stor Iver og Interesse har forvundet sig i denne Sag. Hans naturhistoriske Betragtninger, støttede til Undersøgelser af Forsfattere og Samtaler med praktiske Mænd, skal jeg ikke tillade mig at kritisere i Dieblivet, ligesaa lidt som jeg skal følge ham med Betragtninger over, om det Resultat, han deraf har draget, er fuldkommen rigtigt. Jeg er enig med den ærede sidsteALER i det Resultat, han drog af de indkomne Adresseer, idet de i ethvert Tilfælde ere af den Slags, at de vistnok bør behandles med nogen Forsigtighed og med Overveielse af den paagældende Sag, ligesom der ogsaa maa henses til de andre tilstedeværende og veiledende Oplysninger, der netop komme fra de stærkest Interesserede. Men heller ikke herpaa skal jeg komme ind, fordi jeg i det Hele taget ikke vil ind paa en videre Behandling af Sagen nu, da den har været til flere første Behandlinger, og dens endelige Bearbejdelse i Udvalg er forberedt paa en saa gjennemgaaende Maade, som det skete ifjor. Det er altsaa mit Ønske, at Sagen gaar til 2den Behandling, og at der bliver nedsat et Udvalg, for at vi saa snart som muligt og saa tidlig paa Samlingen som muligt kunne komme til at fortsætte den Overveielse mellem Ministeriet og Udvalget, som ifjor, saaledes forekommer det mig, lovede, at man kunde komme til et Resultat om denne Sag, hvis endelige Afgjørelse nu i flere Aar er bleven ventet fra saa mange Sider.

Zeth: Det kan ikke overraske mig, at den ærede Minister ikke vilde gaa ind paa de naturhistoriske Betragtninger, som jeg fremsførte. Mit Ønske er ogsaa kun dette, at disse naturhistoriske Betragtninger af Sagtyndige maa blive underkastede tilstrækkelig Overveielse, for at det kan vise sig, om det, jeg har ansøgt, er rigtigt, eller hvorvidt det i en eller anden Henseende bør rettes, hvorvidt der maatte være nogen større eller mindre Feil, eller hvorvidt der maatte kunne lægges Noget til, der yderligere støtter det Standpunkt, jeg hæveder. Saadanne Betragtninger lade sig kun anstille under en omhyggelig og sagtyndig Overveielse, men jeg vil tilføje, at ved at beskæftige mig med denne Sag, og jeg kan sige med stor Kjærlighed og Interesse, fordi den for mig staaer som et Anliggende, der har særdeles stor økonomisk Betydning for vort Land, har jeg i ikke ringe Grad faaet det positive Materiale, de Sagttagelser og Oplysninger om den faktiske Tilstand i forskjellig Henseende, som altid maa være Udgangspunktet for enhver virkelig ikke alene naturvidenskabelig, men, som det forekommer mig, ogsaa statsøkonomisk Betragtning. Udvalget har offentliggjort et ikke ringe Materiale, og deriblandt befinde sig de af Kapitan Vardenfleth afgivne Rapporter. Jeg paa- skjønner og erkjender den store Nidkjærlighed, som denne Officer har vist ved Udførelsen af det ham overdragne Svær, men jeg tror, at hans Instruktioner og den Retning, som hans Rapporter i det Hele taget følge, maatte til Held for Sagen selv kunde have været i en ikke ringe Grad noget anderledes. Det, som det kommer an paa, og som den høitærede Minister ogsaa berørte, er dette: Hvorledes er for det første Fiskernes Stilling til Sagen, hvad kunne Fiskerne meddele af faktiske Oplysninger, som kan give større eller mindre Bidrag til Bedømmelsen af Forholdet i det Hele, hvorledes stille Naturfænomenerne sig her og der, hvormeget kan man fiske, hvad har man fisket, i hvilken Tid har man fisket, hvorledes ere Afsetningsforholdene etc.? Alt dette er Ting, om hvilke jeg vil sige — jeg siger ikke, de mangle fuldstændig i Kapitan Vardenfleths Rapporter — at jeg kunde have ønsket, at hans Instruering ogsaa havde været af den Bestaaffenhed, at de havde henvendt hans Opmærksomhed lidt mere, end stiet er, paa at undersøge disse Forhold. Der blev sagt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), det tidligere Udvalgs ærede Ordfører, ligesom ogsaa af den høitærede Indenrigsminister, at man maatte vise nogen Forsigtighed i Bedømmelsen af de Oplysninger, der indkomme, hvad enten disse Oplysninger indkom i Stikelse af Andragender eller paa anden Maade. Deri er jeg fuldstændig enig. Det er den første naturvidenskabelige Sætning, at enhver Sagttagelse er behæftet med Feil, større eller mindre. Feil er der ved enhver Sagttagelse. Sagttagelsen kan i sine Hovedtræk være saa positiv, at Feilen er